

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-222/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) — Łączność elektroniczna — Sieci i usługi — Artykuł 12 — Obliczanie kosztu wykonania zobowiązań do świadczenia usługi powszechnej — Składnik socjalny usługi powszechnej — Artykuł 13 — Finansowanie zobowiązań do świadczenia usługi powszechnej — Określenie niesprawiedliwego obciążenia)

(2010/C 328/02)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i A. Nijenhuis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: T. Materne i M. Jacobs, pełnomocnicy, i adwokat S. Depré)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa transpozycja art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 oraz części A załącznika IV do dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) — Składnik socjalny usługi powszechnej — Wyznaczanie przedsiębiorstw — Świadczenie szczególnych warunków taryfowych — Brak przejrzystości

Sentencja

1) Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy odpowiednio art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej), jako że:

— po pierwsze, nie przewidziało — w ramach obliczenia kosztu netto świadczenia składnika socjalnego usługi powszechnej — korzyści handlowych, w tym korzyści niematerialnych, czerpanych przez przedsiębiorstwa, które są zobowiązane do takiego świadczenia;

— po drugie, stwierdziło w sposób ogólny i na podstawie obliczenia kosztów netto ponoszonych przez dostawcę usługi powszechnej, który był uprzednio jedynym dostawcą tej usługi, że wszystkie przedsiębiorstwa zobowiązane obecnie do świadczenia rzeczonyj usługi faktycznie podlegają niesprawiedliwemu obciążeniu wynikającemu z tego świadczenia, i uczyniło to, nie dokonawszy dokładnego badania obejmującego zarówno koszt netto, jaki ponosi każdy operator w związku ze świadczeniem usługi powszechnej, jak i wszystkie swoiste cechy tego operatora, takie jak jakość jego urządzeń czy też jego sytuacja gospodarcza i finansowa.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Królestwo Belgii zostaje obciążone dwiema trzecimi kosztów. Komisja Europejska zostaje obciążona jedną trzecią kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof — Belgia) — Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV i KPN Belgium NV przeciwko Ministerraad

(Sprawa C-389/08) ⁽¹⁾

(Łączność elektroniczna — Dyrektywa 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) — Artykuł 2 lit. g), art. 3 i 4 — Krajowy organ regulacyjny — Ustawodawca krajowy działający jako krajowy organ regulacyjny — Dyrektywa 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej) — Sieci i usługi — Artykuł 12 — Obliczanie kosztu wykonania zobowiązań do świadczenia usługi powszechnej — Składnik socjalny usługi powszechnej — Artykuł 13 — Finansowanie zobowiązań do świadczenia usługi powszechnej — Określenie niesprawiedliwego obciążenia)

(2010/C 328/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV

Strona pozwana: Ministerraad

Przy udziale: Belgacom NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Grondwettelijk Hof — Belgia — Wykładnia art. 12 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) — Obliczanie kosztu wykonania zobowiązań do świadczenia usługi powszechnej — Brak indywidualnej oceny

Sentencja

- 1) Sama dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) nie stoi zasadniczo na przeszkodzie temu, by ustawodawca krajowy działał jako krajowy organ regulacyjny w rozumieniu dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), o ile spełnia on przy wykonywaniu tej funkcji przewidziane w rzeczonych dyrektywach przesłanki dotyczące właściwości, niezależności, bezstronności i jawności, a decyzje, które wydaje w ramach tej funkcji, mogą być przedmiotem skutecznych środków odwoławczych wnoszonych do organu niezależnego od zainteresowanych stron, co Grondwettelijk Hof winien ustalić.
- 2) Artykuł 12 dyrektywy 2002/22 nie stoi na przeszkodzie temu, by krajowy organ regulacyjny stwierdził w sposób ogólny i na podstawie obliczenia kosztów netto ponoszonych przez dostawcę usługi powszechnej, który był uprzednio jedynym dostawcą tej usługi, że świadczenie rzeczonyj usługi może stanowić niesprawiedliwe obciążenie dla przedsiębiorstw wyznaczonych obecnie do świadczenia usługi powszechnej.
- 3) Artykuł 13 dyrektywy 2002/22 stoi na przeszkodzie temu, by wspomniany krajowy organ regulacyjny stwierdził w ten sam sposób i na podstawie tego samego obliczenia, nie dokonawszy wcześniej dokładnego badania sytuacji każdego z tych przedsiębiorstw, że podlegają one faktycznie niesprawiedliwemu obciążeniu wynikającemu ze świadczenia tej usługi.

(¹) Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 października 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-512/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 WE — Zabezpieczenie społeczne — Świadczenia zdrowotne planowane w innym państwie członkowskim, do których niezbędne jest użycie aparatury medycznej wymagającej znacznych nakładów — Wymóg uzyskania uprzedniej zgody — Planowane świadczenia zdrowotne udzielane w innym państwie członkowskim — Różnica w wysokości świadczeń objętych zakresem ubezpieczenia obowiązującej, odpowiednio, w państwie członkowskim ubezpieczenia i w państwie członkowskim pobytu — Prawo osoby objętej ubezpieczeniem społecznym do otrzymania ze strony właściwej instytucji świadczenia uzupełniającego w stosunku do kwoty świadczenia instytucji państwa członkowskiego pobytu)

(2010/C 328/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Yerrell, G. Rozet i E. Traversa, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: A. Czubinski i G. de Bergues, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J.M. Rodríguez Cárcomo, pełnomocnik), Republika Finlandii (przedstawiciel: A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnik), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: I. Rao, S. Ossowski, pełnomocnicy i M.-E. Demetriou, Barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE — Konieczność uzyskania uprzedniego zezwolenia ze strony władz państwa ubezpieczenia celem uzyskania refundacji określonych pozaszpitalnych świadczeń zdrowotnych udzielanych w innym państwie członkowskim — Brak refundacji różnicy pomiędzy kwotą otrzymaną przez ubezpieczonego, który korzystał ze świadczeń szpitalnych w państwie członkowskim innym niż państwo ubezpieczenia a kwotą, do której byłby uprawniony, gdyby takie same świadczenia zostały mu udzielone w państwie ubezpieczenia — Nieuzasadnione przeszkody w swobodzie świadczenia usług

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii, Republika Finlandii i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.